

Vi har fået den bedste undskyldning for at lave noget sjovt sammen

Når landsbyen ikke har købmand eller forsamlingshus, må der ildsjæle til for at skabe sammenhold og et sted at mødes. I Holtum blev engagerede landbyfolk gode til at samarbejde – og til at søge kommunen om støtte – da de skabte et mødested, hvor både børn og voksne elsker at mødes.

Af Carsten G. Johansen

Hunde blev luftet der. Det gik også på et tidspunkt frilandsgrise. Men i regnfulde perioder var det umuligt at færdes i den fugtige, mudrede eng.

I dag er det anderledes. Den smattede jordlod er blevet til en frodig græsplæne med fodboldmål og legeredskaber. På bænke under en nybygget bålhytte sidder forældrene og sludrer over en kop kaffe. I sommermånederne laver de aftensmad sammen på grill eller over åben ild.

- Vores drøm var at få et sted, hvor børnene kunne mødes og de voksne kunne løbe på hinanden til en hyggesnak, siger Søren Askjær Midtgaard, der sammen med sin kone Mie har boet i landsbyen Holtum i 10 år.

Parret var glad for at bo i landlige omgivelser, men de savnede lidt fællesskab med de øvrige beboere i den lille by på grænsen mellem Vejle og Hedensted kommuner.

- Vi havde mødt andre beboere ved f.eks. den årlige Sct. Hansfest, så vi vidste de var søde mennesker, som vi gerne ville have en grund til at være mere sammen med, forklarer Mie.

Nogle af de søde mennesker var Berit og Bjørn Olesen. De to par har jævnaldrende børn, som leger sammen. Og da forældrene snakkede nærmere om det, lavede de deres egen "legeaftale".

Et projekt som voksede sig større

I gamle dage havde Holtum sin egen skole. Det er faktisk i den gamle skolebygning, Søren og Mie bor med deres tre børn Silas, Anne-Sofie og Julie. Og fra skolens vinduer kunne de se ned på den fugtige eng, som ligger ret centralt placeret i landsbyen, og som ejeren gerne ville udleje til et fælles formål.

Pludselig blev flyvske ideer konkrete. Bjørn har sin egen anlægsgartner-virksomhed, så i hans garage stod lige præcis de maskiner, som skulle bruges til at forvandle en sump til et samlingssted.

- Boldbanen var det første, vi lavede, siger Berit og peger i den fjerneste del af engen.

- Men der var nu også en del arbejde i det, smiler Bjørn beskedent.

Tre store drænrør senere var grunden blevet nogenlunde udjævnet. De lokale unger havde fået en boldbane – og forældrene havde fået blod på tanden. Ikke mindst, efter de var kommet i kontakt med Vejle kommunes Udviklingssekretariat, som opfordrede ildsjælene til at søge om støtte til yderligere udvikling.

- Jeg blev inviteret til møde hos kommunen sammen med Bjørn. Vi fik hjælp til at lave en ansøgning om støtte til legeredskaber – og til vores store overraskelse fik vi alle de penge, vi havde bedt om, husker Mie.

Det blev starten til et par hektiske år i landsbyen, hvor en stor del af beboerne lagde arbejdstimer på Holtumleren – navnet, som pladsen blev døbt efter en afstemning til sommerens velbesøgte Holtumfest.

Hele byen har taget fællesskabet til sig

1. søndag i advent 2016 samledes mere end 40 mennesker til gløgg og æbleskiver på Holtumleren, selvom invitationen til juletræstænding først blev sendt ud en lille uge forinden - en klar markering af, hvor stor betydning samlingsstedet har fået.

- Det er rigtig dejligt at se, at det ikke bare er vores projekt – Søren, Mie, Bjørn og jeg – men at hele byen har taget Holtumleren til sig, siger Berit.

- Det var sådan set det, der var ideen helt fra start.

Søren supplerer:

- Vi vidste jo godt, at nogen er nødt til at gå forrest, når sådan nogle ting skal op at stå. Det var så os i dette tilfælde; vi har taget os af ansøgninger, tinglysning, invitationer – og mange arbejdstimer. Men vi har også haft mange hyggelige timer sammen med rigtig mange af byens beboere, mens vi gjorde det.

- Og i dag er ingen i tvivl om, at samlingsstedet er vores alle sammens. Det er rigtig godt besøgt af både børn og voksne, og det kan man jo godt blive glad for at se, siger Mie.

- Ja, og fordi alle har været med at bygge det op, tager alle også ejerskab for, at her bliver så godt som muligt, slår Bjørn fast.

Lokal forankring og gode minder

Den lokale forankring kom bl.a. til udtryk ved, at ildsjælene bad en tømrer fra byen om at bygge den bålhytte og de bordbænkesæt, der var givet støtte til. Og det gav straks bonus.

- Han blev naturligvis også engageret i projektet, og han har lavet en masse ekstra ting som f.eks. et legehuse og et bordbænkesæt i børnestørrelse – helt vildt fantastisk. Vi køber også træbeskyttelsesmaling hos maleren ovre i Lindved – det betaler sig at bruge de lokale, når det er muligt, siger Mie.

- Det er kun ham den lokale anlægsgartner, som er lidt tung i det, joker Søren med henvisning til Bjørn. Vel vidende at Bjørns bidrag var et af de allervigtigste.

Andre lokale, der leverede vigtig opbakning, var Ellen og Hans, som altid har boet i landsbyen. Hans har endda gået i skole i den bygning, som i dag bebos af Søren og Mie.

- I gamle dage mødtes man hele tiden hos hinanden. Vi drak en kop kaffe sammen, damerne strikkede, mens mændene spillede kort. Og røg store cigarer! Men sådan gør man jo ikke længere, siger Hans, der bl.a. hjalp med at harve på Holtumleren med en af de landbrugsmaskiner, han stadig har på sin gård.

Ellen kom ofte med hjemmebagt kage, når de yngre familier sammen med deres børn knoklede med at luge ukrudt.

- Dem der hjælper skal jo kunne betjene nogle maskiner. Det kan jeg ikke, men jeg kan da stadig bage en kage, forklarer hun.

Ny ansøgning er på vej

Siden projektets start har de gode landsbyboere søgt endnu en kommunal pulje og fået god hjælp, ”og der ligger endnu en ansøgning klar til afsending,” som Mie siger.

I 2016 var der jævnligt 30-40 landsbyfolk samlet til fælles spisning på Holtumleren på almindelige hverdagsaftener. Og hvis den nye ansøgning giver udbytte, bliver samlingsstedet endnu bedre for de voksne: Der skal etableres en krolf-bane, installeres strøm og sættes lamper op i bålhytten, som også skal skærmes bedre for eventuelle regnskyl. Bjørn mener også, der skal plantes lidt flere buske og træer.

- Vi krydser fingre for, at der kommer en ny bevilling. Vores kontakt hos kommunen er imponeret over, hvor meget vi "får for pengene" herude, fordi der bliver lagt så meget frivillig arbejdskraft oveni. Man kan sige, at vi er en god forretning, siger Mie.

Helt så firkantet vil Udviklingskonsulent Peter Septrup, Vejle Kommune, ikke udtrykke det. Men han bekræfter gerne, at beboerne i Holtum sætter et eksempel til efterfølgelse.

- Kommunen vil meget gerne hjælpe og støtte, når de mindre landsbyområder skal udvikles. Men det bliver kun en rigtig succes, når beboerne er engagerede, har lyst til at gøre en indsats på egen hånd og selv kan definere nogle fælles mål. Det er, hvad Holtumleren er et bevis på.

- Vi vil meget gerne se nogle flere af den slags projekter og gøre vores bedste for at guide dem på vej imod at få en endnu bedre landsby at bo i, siger Peter Septrup.

Like it på facebook

Lange arbejdsweekender på Holtumleren - kombineret med jævnlig uddeling af løbesedler og en facebook-gruppe til lejligheden - har skabt en ekstra dimension i landsbylivet for en masse mennesker, som i forvejen var glade for at bo med højt til himmelen. Og noget tyder på, at deres indsats kan inspirere ud over grænserne på deres lille fællesskab få km uden for Vejle.

- Jeg kender efterhånden de fleste, der bor i vores by. Men nogle af de mennesker, som beder om at komme med i vores facebook-gruppe, har jeg aldrig set før. Er det mon tidligere beboere? Eller er det mennesker i andre landsbyer, der hygger sig med at følge med i vores aktiviteter på Holtumleren, spørger Søren Midtgaard.